

ת"פ 3157/07 - מדינת ישראל נגד מוחמד הוארין (עוצר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 16-07-3157 מדינת ישראל נ' הוארין(עוצר)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס

נגד
הנאשם
מוחמד הוארין (עוצר) - בעצמו
עו"י ב"כ עו"ד רינת יהב

ኖכח: המתרגם לשפה הערבית, מר סלמן ابو רביעה

[פרוטוקול הושмат]

הכרעת דין

על יסוד הودאת הנאשם, הנני מרשים אותו בשלוש כניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל והחזקת סם לצריכה עצמית בהתאם להוראת סעיף 7(א) + 7(ג) סיפה.

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ו, 14/07/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמת]

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודהתו בשלוש כניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל והחזקת סם לצריכה עצמית בהתאם להוראת סעיף 7(א) + 7(ג) סיפה. באז כוח הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, וכל צד היה רשאי לטעון בעניין זה כראות עיניו.

עמוד 1

טיעוני הצדדים:

בא כוח המשימה עמד על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, ובכללם זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. עוד טען התובע, כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם, וזאת לנוכח המצב הביטחוני השורר במדינה. כתמייה בעמדתו העונשית, הלה הפנה להלכת אלהרוש ולפסקת בית המשפט השונים, ובין היתר לפסיקתו של מותב זה.

ב"כ הנאשם מנגד, טענה כי הנאשם נכנס לשטחי מדינת ישראל ממניעים כלכליים גרידא, ומשכך אין מקום להחמיר בעונשו אף בשל המצב הביטחוני, וכי על בית המשפט לגזר את עונשם בהתאם לעקרון העונישה האינדיבידואלית. עבירת הסמים לכשעצמה אינה מצדיקה כל החמרה, זאת בהתאם לפסקה הנוגגת בענינים של נאים אזרחי המדינה, אשר בסיסות כגון דא כל לא מוגש נגדם כתוב אישום.

דין והכרעה:

במישיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בזכותו של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובזכותו להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות מתן התירי שהיא. כך גם, יש בעבירות אלו ממשום הכבדה על רשותות אכיפת החוק וכוחות הביטחון, הנדרשים להקים משבטים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם אם מדובר בשב"חים שנכנסים לצרכי פרנסת. אין גם להתעלם מהעובדה כי בעבירות הכנסתה לישראל שלא כחוק, טמון סיכון פוטנציאלי לביטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש:

"מושכלות ראשונים הם כי הכנסתה לישראל שלא כדין ומבלתי יותר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותו לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוחים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכנסתה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסייעו בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עונית (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

יחד עם זאת, בעניין אלהרוש צוין כי מקום בו מדובר בנאים אשר נכנסו שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל אף ממניעים כלכליים ולצרכי פרנסת, הרי שמידת הפגיעה שלהם באינטרס המוגן של ביטחון המדינהינה פחותה. כך גם בית המשפט ייחס בחשבונו כי כניסה של הנאשם

לאור אלה, בהתחשב בסיבות ביצוע העבירה, ובכלל זה בעבירה כי לעבירת הכנסתה לישראל שלא כחוק לאollo עבירות נוספת, ולאחר שהשתכנע כי מניעו של הנאשם לבצע העבירה היו כלכליים גרידא, הרינו לקבוע כי במקרה הנדון מידת הפגיעה בערכים המוגנים איננה גבוהה.

השלכת המצב הבטחוני הנוכחי על עונשו של הנאשם:

עמוד 2

בעניין אלהרוש נקבע כי מתחם העונש הולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לצרכי פרנסה, כזו נعتبرת בפעם הראשונה ולא נלוות לה עבירות נוספת, **נע בין מאסר מותנה לחמשה חודשי מאסר בפועל.** נשאלת איפה השאלה האם יש במצב הביטחוני כדי להחמיר עם הנאים אם לאו.

בשאלה העקרונית סבורני כי לנוכח פסיקתו של בית המשפט העליון, לא יכולה להיות מחלוקת כי מצב ביטחוני קשה יכול להשפיע על מידת העונש שיגזר בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק. כך למשל, קבע כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש בפסקה 65 לפסק דין:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש הולם ואת העונש הרاءו בתוך המתחם בין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאות מסקנותנו בפסק דין זה **יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון** (ההדגשות לא במקור - ד.ב.ט)".

גם בעפ"ג 46537-10-15 בית המשפט המחוזי מקבל את הטענה העקרונית לפיה מציאות ביטחונית חריגה מצדיקה לקיחתה כשיעור במסגרת מכלול השיקולים: "אף כאן, בהתייחס לסוגיות המצב הביטחוני, מוסכם כי נקבע בהלכת אלהרוש שממציאות ביטחונית חריגה יכולה להיות שיקול במסגרת השיקולים בכל הנוגע לשאלת חומרת העבירה של שהיא בלתי חוקית...".

כך ראה עפ"ג 63731-10-15, שבו בית המשפט חוזר על כך כי אין מקום לקבוע מתחם עונש שונה, מזה שנקבע בהלכת אל הרוש, ואילו בנוגע לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, קבע כי:

"...סבירים אנו כי במקרה זה, לא סטה בית משפט **קماה** מהלכת אל הרוש, תוך הבהאה בחשבו של שינוי המצב הביטחוני, וזאת בין היתר בשם לב לעובדה שבמקרים דומים בעבר, לא הוגש כלל כתבי אישום ובמצב דברים זה בו מוגש כתוב אישום ונגזר מותנה, יש כבר כדי **להיות החמורה...**".

אמנם בית המשפט המחוזי בשני תיקים אלו לא החמיר בעונשם של הנאשם אך זאת עשה ממשום שנוכח שבית משפט קמא איזן את המצב הביטחוני המצדיק החמורה, מחד, תוך שיקול יתר הנסיבות הנאיימות מайдך לרבות מושך שהייתם במעט עד למtan גזר הדין. כך גם בעפ"ג 46537-10-15 בית המשפט מצין בምפורש כי מדובר בעונש הנוטה לקלות, אך אינו בלתי סביר המצדיק התערבות של ערעור (לפסקה נוספת בסuite ההחלטה מוצאו לנכון להחמיר עם נאים בעבירות שב"ח לאור המצב הביטחוני, ר' לمثال ת"פ 52720-10-15 ות"פ 37535-08-15).

גם בעפ"ג 62917-10-15, חוזר בית המשפט המחוזי על קביעותו אשר הובאו לעיל. יצוין כי שם מדובר בנאים אשר אישור השהייה שלו פג אך מספר ימים בטרם נתפס בשטחי המדינה, ובית המשפט שקל זאת במסגרת שיקוליו לקלות.

עוד ראה עפ"ג 57021-10-15 של בית המשפט המחוזי בנצחת שניית ביום 10.11.2015, שם נקבע מפורשת כי עמוד 3

הסלמה במצב הביטחוני עלולה להשפיע, הן על קביעת המתחם והן על קביעת העונש בתחום המתחם (ראו פסקה 9 לפסק הדין). בהמשך פסק הדין אף נקבע בפסקאות 14-13 בפסק הדין:

"**מידת הפגיעה בערך המוגן על ידי העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהיבט הגברת הסיכון לפגיעה במצב הביטחוני, מועצתם בעיתות של פיגועים, כמו ביום אללה, בהם נערכים כוחות הביטחון, בכוחות מוגברים כדי לסכל פיגועים על ידי מפגעים ייחדים. בנסיבות אלה, יש צורך להחמיר את החרטעה מפני כניסה של שוהים בלתי חוקיים לתחומי המדינה, גם אם מטרתם הינה למצוא פרנסה למשפחותיהם, כדי לסייע במיגור תופעת הפיגועים הללו, ולהקטין ככל הנימן את החשש מפני כניסה של מי שմבקש לפגוע בתושבי המדינה.**
החמרת המתחם במצבים אלה עומדת בקנה אחד עם הלכת אלהרוש ואיננה סוטה ממנה, ולכן איןנו סבורים כי בית המשפט קמא שגה כאשר סבר כי ניתן לקבוע ביום אלה מתחם גבוי מזה שנקבע בהלכת אלהרוש.

אמנם, בית המשפט המחויזי קבע כי ההחמרה האמורה בענישה לנוכח המצב הביטחוני צריכה להיות מידיתית, ולפיכך הוחלט להקל בעונשו של הנאשם, אשר הורשע **בעבירה אחת של כניסה לישראל שלא כדין, ולהעמידו על 21 ימי מאסר בפועל. כמו כן, השיטת בית המשפט המחויזי על הנאשם קנס בסך 500 ₪.**

מעבר לאמור לעיל, הנאשם נתפס כsharpoto סמ לצריכה עצמית. החזקת סמ בניסיבות אלו יש בה לפגוע בערך המוגן של בריאות הציבור ובעקבות פגיעה בסדר הציבורי וזאת מתוך קרן שלא אחת לצורך השגת הסם, מבוצעות עבירות נלוות. בצד האמור לעיל, מדובר בעבירה סם הנמצאת במדרג נמוך של עבירות ברגע דא, לשם לב לטיב הסם ומומו.

עוד ילקחו בחשבון הנ吐נים הבאים: חלוף הזמן שחלף מאז כניסה אחת לרשות, והודאת הנאשם שהסרך זמן שיפוטי יקר. מדובר בגין ללא הרשות קודמות, מצבו הכלכלי הוא זה שהביאו להסתכן בכניסה לישראל.

מכל המקבץ לעיל, שכלל כל הפרמטרים הללו הביאני לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 30.6.2016;

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא עבר עבירות לפי חוק הכניסה לישראל או כל עבירה סם;

ג. חודשים פסילת רישון נהיגה על תנאי, לפחות שנתיים מיום שחרורו שלא עבר כל עבירה סמיים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחויזי.

ניתן צו לモצג: להשמד.

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ו, 14/07/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט